

P R O G R A M M A

ter gelegenheid van het
H U W E L I J K S F E E S T

van:

GERRIT ABRAHAM VAN DER HAM

on

ANTHONIA VAN DEN DOEL,

op 11 MAART 1936.

BLIJDE INKOMST.

De Bruidegom en de Bruid worden, begeleid door de Dames
M. van der Ham - van 't Hoff en T. van den Doel - van
den Berg, feestelijk ingehaald en naar hun zitplaatsen
gebracht.

WELKOMST LIEDEREN:

to zingen door: de Dames M. Potappel - van den Doel
en Jo van den Doel.

Als ik aan den zegen denke,
Dien God mij schenkt,
Dan zie ik 't heerlijk licht
Van 's Heeron aangezicht,
Van 's Heeren vriendelijk aangezicht.

Dan loof' ik Zijne zorge,
Die mij zoo rijk omgaf,
En 'k zing steeds in mijn harte,
Hem, die mij 't leven gaf,
Hem, die mij 't leven, 't leven gaf.

Dan fluistert zacht Zijn stemme:
"Bij Mij is zaal'ge rust!"
'k Verlaat mij op mijn Heiland,
Mijn leven en mijn lust,
Mijn Heiland, mijn leven en mijn lust.

te zingen door de gasten:

Wijze: Komt allen te samen.

Wij zijn hier te samen,
Neem van ganscher harte
Onze beste wenschen aan bij 't heug'lijk feit.
Daarom Bruid en Bruidegom,
Veel geluk en voorspoed.
In alles op Uw wegen,
Des Heeren rijken zegen;
Moog' Hij U steeds omringen.
Dit wenschen wij!

Dat steeds dezen huw'lijksband
Hechter moge worden.

't Koper,

't Koper - 't Zilver - en het Goud Uw krans versier'.
 Ga dan blijmoedig
 Nu de toekomst tegen.
 God geve U Zijn zegen,
 Daar is 't al aan gelegen,
 Dit bidden, en dit zingen wij
 Het Bruidspaar toe!

WELKOMSTWOORD.

Wordt namens de gasten door den ceremoniemeester uitgesproken.

GEZONGEN BEDE.

Wijze: Gezang 230. Heft aan, hoft aan den enz.

Voor Uw gezicht, O Bron van licht,
 Willen w'ons samen stellen.
 Zie op ons neer, het kwade weer;
 Behoed dit Paar en wil, O Heer,
 Hen overal verzellen.

Hoor onze bee; in wel en wee
 Onthoud hen niet Uw zegen.
 Vervul met dank en lofgeklank
 Hun hart. Bij wat hen tegentrêe
 Zij Gij 't begin en einde.

THEE SCHENKEN.

Gelegenheid tot het feliciteeren van het Bruidspaar. TOASTEN en SPEECHES a.u.b. op te houden tot de koffie-tafel.

Ook de NA-NEEF

is in ruime mate vertegenwoordigd, en zeggen achtereenvolgens hun versjes op:

Huib van den Doel - Katy Potappel

Jantje van den Doel - Daantje van den Doel.

A. B. C.

Wordt den Bruidegom en de Bruid door de verschillende gasten geleerd.

KOFFIE-TAFEL.

TOASTEN en SPEECHES houden de gasten of het zoo maar niets is. Iedereen die meent iets te moeten zeggen, neemt ongevraagd het woord. De ceremoniemeester zorgt - zoo nodig - voor het zingen van een toepasselijk toast-refrein.

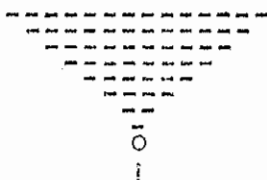
Mochten hun woorden soms uitgeput raken,
 Mogen z'ook spreken met andere zaken.

DE LIEDEREN,

zei de Ouwe Bram,
 Vindt U aan 't eind van "Ons Program".

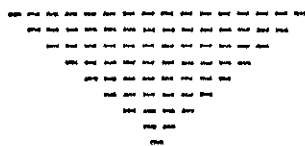
TOAST - LIEDEREN.

1. Wijze: Iö vivat.
 Da's mooi gezeid, da's mooi gezeid,
 Ja waarlijk dat was mooi.
 Wat sprak die man met kracht en zwier
 Zoo uit het hoofd, niet van papier.
 Da's mooi gezeid, da's mooi gezeid,
 Ja waarlijk, dat was mooi !
2. Wijze: Iö vivat.
 Houd op meneer, je doet ons zeer
 Met zulk een woordenvloed;
 Laait't dichtervuur, dat in U gloort,
 Vanavond nog zoo'n poosje voort
 Gewis, dan gaan we hier vandaan,
 Met een verhit gemoed.
3. Wijze: Iö vivat.
 Da's mooi geweest, da's mooi geweest,
 Da's deksels mooi geweest.
 Wat heeft die man een zeggingskracht,
 Wie had dat ooit van hem gedacht.
 Da's mooi geweest, da's mooi geweest,
 da's deksels mooi geweest.
4. Wijze: Piet Hein.
 Heb van je leven zullek speechen gehoord,
 Zoo flink en zoo kort en zoo krachtig;
 Zoo geestig, zoo fijn, en zoo roerend elk woord,
 Zoo keurig, zoo boeiend zoo prachtig!
 't Is fijn, 't is fijn,
 Al is de toast maar klein,
 't Succes is kolossaal, 't succes is kolossaal,
 Dat is met recht eens mannentaal (bis).
5. Wijze: Alle eendjes zwemmen in het water.
 Zulk een toast valt nimmer in het water,
 Fal-de-ral-de-ri-re, (bis)
 Wie het zoo kan roer gerust zijn snater,
 Fal-de-ral-de-ral-de-ral-de-ra.
6. Wijze: Lang zullen ze leven.
 Dat is pas spreken, dat is pas spreken, dat is pas spreken,
 Zooals 't behoort!
 Ja, zooals 't behoort. (bis)
7. Wijze: Iö vivat.
 Dat is een woord, dat elk bekoort,
 Daarmee stemt ieder in,
 Al sprak de man een uur nog door,
 Wij bleven een en al gehoor,
 Dat is een woord, dat elk bekoort,
 Daarmee stemt ieder in.

P R O G R A M M A .

1. Lied op den Bruidegom.	De heer L. van der Ham.
2. Het vroolijke neuzenorkest.	Mej. Jo van den Doel; de heeren A.J. Davidse, J.C. en J.W. van den Doel, W.G. Potappel.
3. Toebereidselen voor een bruiloft.	De heer Iz. van der Ham.
4. Verpleegden uit 't Gesticht.	De heer en Mw. Potappel - van den Doel.
5. De Congo.	Mej. C. van der Ham.
6. Bal - Champêtre.	De heer Iz. en Mej. T v/d Ham.
7. Bij den barbier.	De heeren A.J. Davidse, J.C. en J.W. van den Doel, W.G. Potappel.
8. De boerin op de kostschool.	De dames C., T. en J. v/d Ham.
9. Ik hou me aanbevolen.	De heer en Mw. v/d Doel-v/d Borg.
10. De zielsverhuizing.	De heer J.W. van den Doel.
11. Lied.....	De heer Iz. van der Ham.
12. De fluitziekte.	De heer L. en Mej. J. v/d Ham.
13. Lied.....	Mej. C. van der Ham.
14. Het kamerlid van Bobbersdorp.	De heer J.W. en Mej. Jo v/d Doel.
15. De brandende kaars.	De heer J.C. van den Doel.
16. Als je maar naar de beentjes kijkt.	De dames T. v/d Doel-v/d Berg, M. v/d Doel-Visser, M.J. Potappel-v/d Doel en Jo v/d Doel.
17. De bank.	De heeren A.J. Davidse, J.C. v/d Doel, W.G. Potappel; de dames T. v/d Doel-v/d Berg, M. v/d Doel-Visser, M.J. Potappel-v/d Doel en Jo. van den Doel.
18. Kleed-wedstrijd.	Bruidegom en Bruid.
Jury-leden:	Dhr J. den Boer en Mej. D. v/d Graaf; Dhr A.J. Davidse en Mej. C. v/d Ham; Dhr L. v/d Ham en Mej. Jo van den Doel.
Dr. J. van Lonkhuyzen.	
Dhr J. C. van den Doel.	
Mej. T. van der Ham.	
19. Julius Caesar.	De heer Iz. van der Ham.
20. Levensloop van Bruidegom en Bruid.	De heer J. W. van den Doel.

HUWELIJKS - WEERGLAS.

Wijze: Daar juicht een toon, onz.

Als or een paar in 't huw'lijk treedt,
Wordt meenig toekomst-plam gesmeed.

Men lieft en looft dan keer op keer
En 't is gewoonlijk heel..... MOOI WEER.

Maar is die eerste tijd voorbij,
Dan kijkt men wel eens minder blij;
De man doet niet als 't vrouwtje wil
En 't weerglas staat weldra op..... STIL.

En bromt de man om dit of dat,
Hetgeen hij liever anders had,
Dan slaakt de vrouw een diepe zucht
En 't weerglas wijst..... BEWOLKTE LUCHT.

Wil vrouwlief soms uit wand'len gaan,
En staat het manlief gansch niet aan,
Dan gaat zij als een feeke te keer;
Haar oogjes zeggen 't is..... NAT WEER.

En als de schoonmaak nad'ren gaat,
Men weet wel hoo 't er dan bij staat;
Wijl man geen rustig plekje vindt
Daalt 't weerglas naar omlaag tot..... WIND.

Ik moet een nieuwe zomerhoed,
Zegt vrouw, maar 't is de man niet goed.
Hij vindt zoo'n uitgaaf zoo enorm;
En zie het weerglas daalt op..... STORM.

Maar vrouw, zoo vraagt hij haar met klem,
En lang niet vriend'lijk klinkt zijn stem;
Waar haal ik al dat geld vandaan,
En 't kwik daalt hiermee tot..... ORKAAN.

Maar Bruidspaar, 't ga met U zoo niet;
Blijf U gespaard zoo'n groot verdriet.
Moog' 't weerglas tot Uw liefde, teer,
Steeds blijven staan op..... HELDER WEER.

HUWELIJKSVRAGEN.

Wijze: Al is ons Prinsje nog zoo klein.

Komt, Bruidspaar, even voor ons staan, o ja,
Wij willen U wat vragen gaan, o ja,
En antwoord dan met vollen moed
Op elke vraag die men U doet,
O ja, O ja, O ja, (bis).

dames tot den Bruigom.

Zeg, Bruigom, is het wel gemeend? zeg ja,
Dat Gij met 't Bruidje U vereent, zeg ja,
Bemint Gij Haar dan wel oprecht,
Laat hooren, wat Gij hierop zegt,
(Bruigom) Wel ja, wel ja, wel ja,
(Allen) Wel ja, wel ja, wel ja.

heeren

heeren tot de Bruid.

Zeg Bruid, staat U den Bruigom aan? zeg ja,
 Wilt Gij met hem in 't bootje gaan? zeg ja,
 Beloofst gij hem als dierb're vrouw,
 Steeds onverbreekb're liefde en trouw?
 (de Bruid) O ja, o ja, o ja, (bis door allen).

dames tot den Bruidegom.

Zult gij Uw plichten doen als man? zeg ja,
 Tot steun haar zijn, zooveel als 't kan? zeg ja,
 Zult gij, wat ook geschieden mag,
 Uw liefde toonen dag aan dag?
 (Bruigom) Wel ja, wel ja, wel ja, (bis door allen).

heeren tot de Bruid.

Erkendt ge o Bruid hem als Uw heer, zeg ja?
 Ziet gij op hem in liefde neer, zeg ja?
 En mocht hij soms wat knorrig zijn,
 Na regen volgt weer zonnoschijn,
 (de Bruid) Wel ja, wel ja, wel ja, (bis door allen).

Allen tot het Bruidspaar.

Zoo geeft olkander dan de hand, hoezee,
 Ja, wij verklaren den ocht tot stand, hoezee.
 Geluk en zegen schenke U vreugd,
 Tot eens het koper U verheugt,
 Hoezee, hoezee, hoezee, (bis).

VERKEERD SYLLABENLIED.

Wijze: Engelsch volkslied.

koor, in luid, den Vrien Zingt
 voor, naar ren te ach Van
 lied, ben la Syl 't
 raar, hâtsgeat wat niet Zegt
 kaar, ol steunt der on Maar
 Paar, 't van eer ter is Hot
 niet; zelt aar Dus

eer, ter U paar, Bruids Ja
 weer, al wij nen zon Ver
 heid; dig aar een
 wij, gen zin om daar En
 tij; ge feest Uw op Hier
 zij, ker lin naar rochts Van
 wijd. ge U Lied 't

lied, het Paar, dan vaard Aan
 biedt, schap Vriend de U Dat
 bee; en wensch Naast
 Kust, den gou den naar Stuur
 lust, met reis de volg Ver
 rust, te zoe daar niet Go
 vree. en de lief Bij

F E E S T Z A N G .

Wijze: Weet gij hoeveel sterren, enz.

- (dames) Weet gij waar dos huw'lijkszegon,
In der waarheid wordt gesmaakt,
Die op 's levens donk're wegou,
't Hart verheugt, gelukkig maakt?
- (heeren) Daar, waar d'echt in God geheiligd,
Door zijn liefde wordt beveiligd,
En de wereld wordt verzaakt. (bis)
- (dames) Weet gij, waar des huw'lijkszegen,
Nimmer voor verbreking vreest,
Waar de man in 't oog der vrouwo,
Zij in 't zijn' steeds liefde leest?
- (heeren) Daar waar 't hart, in d'echt verbonden,
Ook in Jezus wordt gevonden,
Daar woont trouwe liefde 't meest. (bis)
- (dames) Weet gij, waar dos Huw'lijks zorgen,
Licht te dragen zijn en zacht,
Als een nachtdamp voor den morgen
Wijken voor der liefde macht?
- (heeren) Waar tot Ghd in alle nooden,
Wordt om hulp en steun gevloten,
En Zijn uitkomst wordt verwacht. (bis)
- (allen) Laat, o, dierb're echtgenooten,
Zulk geluk ook 't Uwe zijn,
't Heil uit deze bron gevloten,
Eindigt nimmer, wat verdwijn';
't Hoogste van den Huw'lijkszegen,
Wordt in Jezus' dienst verkregen,
Laat Hem dus Uw Leidsman zijn. (bis)

F E E S T L I E D .

Wijze: Wij leven vrij, wij leven blij, enz.

- 't Is feest voor Bruidgom 't is foest
Maar niet voor hem alleen.
't Alleen zijn valt niet in zijn goest
'k Ben lang genoeg alleen geweest
Dacht hij en zocht toen onbevreesd
En vond een blok aan 't been. (bis)
- 't Is foest ook voor zijn lieve Bruid,
Maar niet voor haar alleen.
Zag ze soms ook verlangend uit,
Naar 't bindend wicht, die kleine guit.
Ik weet het niet maar tot besluit
Krijgt ze ook een blok aan 't been (bis).
- 't Is feest ook voor den vriendenstoet,
Voor hen en ons meteen.
Want niemand onzer keurt het goed
Te loopen met een vrije voet.
Elk wenscht of draagt reeds welgemoed
Zijn eigen blok aan 't been. (bis)
- Let wel en hoor dan jeugdig paar,
Ik zeg zooals ik 't meen,

Maak'

Maak nooit olkander 't blok te zwaar
 Maar draag het lustig jaar op jaar.
 Dan zegt ge vroolijk, is 't niet raar,
 Ik voel geen blok aan 't been. (bis).

DIERENLIED.

Wijze: Al is er ons Prinsje enz.

De hond wordt ohder het dierental, woef, woef,
 Geprezon om zijn trouw vooral, woef, woef,
 Hij waakt en bijt met luid geblaf,
 De dieven haast de kuiten af,
 Woef, woef, woef, woef, woef, woef. (bis)

Een ezel draagt de zwaarste vracht, ia,
 Goduldig zonder zucht of klacht, ia,
 Een kruis prijkt op zijn grauwe huid,
 Verrukk'lijk klinkt zijn stemgeluid:
 Ia, ia, ia, ia, ia, ia. (bis)

De eend houdt slechts zijn snavel dicht, kwek, kwek,
 Wanneer z'als bout op tafel ligt, kwek, kwek,
 Maar als ze op het water drijft,
 Dan hoort men hoe ze snaat'rend kijft:
 Kwek, kwek, kwek, kwek, kwek, kwek. (bis)

Het slimme poesje en de kat, miauw,
 Zijn in het muizenvangon glad, miauw,
 Zij krollen bij het licht der maan,
 En mauwon met hun lot begaan,
 Miauw, miauw, miauw, miauw, miauw, miauw (bis).

De kip, het wijfje van den haan, tok, tok,
 Heft ook haar oigen deuntje aan, tok, tok,
 En legt madame een reuzenei,
 Dan roept ze 't uit en kakelt blij:
 Tot, tok, tok, tok, tok, tck, (bis).

De kleine muis in To d'r huis, piep, piep,
 Maakt in den regel geen gedruisch, piep, piep,
 Maar zit ze eenmaal in de klem,
 Dan zingt ze met een hooge stem,
 Piep, piep, piep, piep, piep, piep. (bis)

Hoe men den mond ook plooit en trekt of rekt,
 Eenieder zingt zooals hij is gebekt, gebekt,
 Maar 't zingen geeft ons veel plezier,
 Hetzij we 't doen als mensch of dier,
 Plezier, plezier, plezier, (bis).

T E R B R U I L O F T
van
GERRIT ABRAHAM VAN DER HAM
en
ANTHONIA VAN DEN DOEL.
Zierikzee, 11 Maart 1936.

-----O-----

LEVENSLLOOP VAN BRUIDEGOM EN BRUID.

SPREKER.

Gerrit Abraham van der Ham werd 27 April 1909 te Breda geboren. Had hij niet zooveel haast gemaakt en was hij drie dagen later ter wereld verschenen, dan zou die plechtigheid zijn samengevallen met de geboorte van onze Prinses Juliana, en was ook hij vereerd geworden met het vorstelijk geschenk van een Oranje-wieg.

KOOR.

Wijze: O dierbaar plekje grond.

Plots'ling kwam Gerrit aan,
En liet z'n wiegje staan,
Al in den Haag.
En kwam toen zonder wieg,
Als ik me niet bedrieg,
Daar zoo maar nakend aan
Bij de Kloosterlaan!

Pa langbeen was abuis,
't Moest in de Boschstraat thuis
worden gebracht.
En zoo maar onverwacht,
Werd hij toen ~~in den nacht~~,
Bij Moeder thuis gebracht;
Vader pakt'm aan.

SPREKER.

Door juist drie dagen te vroeg te komen, bemerkten we al, dat het een haastig en driftig jongmensch was. Dat bleek ook al spoedig met het opgroeien.

KOOR.

Wijze: Aan den oever van een snelle vliet.
Wanneer Gerrit niet op tijd werd verzorgd,
Zijn doek onzind'lijk was.
Dan schreeuwd' ie of ie werd vermoord,
En bulkte tot 't verholpen was.

SPREKER.

Als een echte gezonde Brabantsche jongen beschikte hij over een formidabele eetlust. De flesch met die heerlijke speen er op kon hem al lang niet meer bekoren, en in min of meer ongearticuleerde klanken wist hij aan z'n gastronomische verlangens uiting te geven in passend Brabantsch dialect.

KOOR.

Wijze:

Wijze: Zie de maan schijnt door de boomen.

Maar zijn eetlust was verbazend,
Menschen, wat een hongerhals!
Hij verslond zijn portie razend,
Dan was Gerrit lang niet mals!
Eten niet meer zooals 't hoort,
Vr.... is een beter woord.
Aite, aite, geef me meir,
Aite, aite, ik fertoir!

SPREKER.

Zooals ieder kind had ook Gerrit-lief zijn aardigheden en eigenaardigheden. B.v. nieuwe kleeren, die ieder ander kind graag heeft, on waarop ieder ander kind dol is, moest hij niet hebben. Eens kreeg hij als jongen van een jaar of drie een nieuw groen gekleurd pakje aan. Het groen werd hem geel voor de oogen, en in dolle woede vloog hij de kamer rond.

KOOR.

Wijze: Toen onze mop een mopje was.

Op eens kreeg hij een pakje aan,
't Was donker-groen gekleurd,
Maar Gerrit gaf de brui er van,
Schreeuwd' of tie werd verscheurd.
Hij holde rond de tafel maar,
Zijn vlasbol in zijn nek.
Maar dra was hij niet uitgekleeed,
Of Gerrit hield z'n b... .

SPREKER.

Als tien-jarige jongen hield hij veel van bloemen. Bloemenplanten en verzorgen was zijn geliefkoosde bezigheid. Daaraan gaf hij zich geheel en al. 's Winters verhuisde de kweekerij naar de huiskamer, en prikte de schoorsteenmantel met zijn kweek-producten. Eens was hij zoo in z'n bloemen-droomen verzonken dat hij, met z'n neus boven een pot met bloemen, stond te zingen:

KOOR.

Wijze: Héla, gij bloempje, slaapt gij nu nog.

Héla, gij bloempje, slaapt gij nu nog?

Springt uit Uw knoppen,

Haast U dan toch!

't Zonnetje schijnt U al vlak in 't gezicht,
Bloempjes, ontwaakt toch, het is al zoo licht!
Bloempjes, ontwaakt toch, het is al zoo licht!

SPREKER.

Krachtens zijn opvoeding was hij een uiterst zindelijk jongmensch. Hij was in het geheel niet bang voor water. Zomer of winter, dat kwam er niet op aan, als hij maar kon plassen. Eens op een avond lag hij met zijn broer in de bedstede, en probeerden ze door het raam naar buiten te klauteren. O wee, daar kwam hij in een waschtobbe met chloorwater terecht.

KOOR.

Wijze: 't Zonnetje gaat van ons scheiden.

't Zonnetje ging van hem scheiden,
Gerritlief moest toen naar bed.
Plots'ling liet hij zich verleiden,
't Raam toch werd open gezet.

Hijtschen

Hijschen naar boven....., een draai in 't kozijn...
 Toen laten zakken....., wat ging dat toch fijn....
 Los....., en een plons in de chloor.....
 Tot aan zijn hals in de chloor.

SPREKER.

Als kind was hij - ik zeide het reeds - erg driftig.
 Dat werd er met het ouder worden niet beter op. Eens
 sloeg hij in z'n drift bijna zijn broer Bertus dood.
 De straf, die daarop volgde, leerde hem, dat men ie-
 mand beter met vergif dan meteen stuk hout het leven
 kan benemen. Daarom verkoos hij het beroep van gif-
 menger, en bestudeerde hij al maar door de samenstel-
 ling van:

KOOR.

Wijze: Nog staat daar een schoone roze.

Aconitum, Belladonna,
 Acidum phosphoricum.
 Chamomilla, Calcareo,
 Hepar Sulfur, Jodium.
 Pulsatilla, Silicea,
 Sanguinaria, Nux Vomica.
 Phytolacea, Plumbum, China,
 Bromium, Bryonia.

SPREKER.

Dit gevaarlijk beroep bracht hem in Zierikzee, maar -
 gelukkig - het ouderlijk huis bleef hem trekken. En
 al spoedig kwam de begeerte bij hem op om eens per
 fiets naar Vader en Moeder te gaan. Juist had hij de
 eilanden Schouwen en Duiveland verlaten, of het begon
 vervaarlijk te regenen, zoodat de arme jongen - tot
 onder z'n hemdje nat - thuis kwam.

KOOR.

Wijze: Onder Moeder's paraplu.

En Gerrit kwam in Zierikzee,
 Plots'ling in den vreemde.
 Geen Vader en geen Moeder meer,
 En niets, dat daar naar zwoemde.
 En toen verlangde hij toch zoo naar huis.
 Alleen zijn is toch maar een kruis.
 De lucht die stond niet pluis....
 Maar Gerrit moest naar huis.
 Dies trapte hij maar lustig door,
 En dacht, de bui die blijf ik vóór,
 Maar Gerrit was abuis,
 En kwam toen kletsnat thuis.

SPREKER.

Anthonia van den Doel werd 12 Maart 1910 te Zierikzee
 geboren. Tenminste, dat wordt aangenomen. Moet men de
 overlevering gelooven, en zouden de beweringen van Va-
 der en Moeder van den Doel betrouwbaar zijn, dan is zij
 een vondelinge, afkomstig uit een woonwagenkamp, en zou
 zij dus slechts een z.g.n. "aangenomen kind" zijn.

KOOR.

Wijze: Zie de maan schijnt door de boomen.

En de maan scheen door de boomen,
 Buiten was het ijzig koud,
 Pa zat op z'n fiets te droomen,

Plots'ling

Plots'ling kermdé een kind in 't hout.
 Vader sprong toen van de fiets....
 En jawel.....daar lag zoo iets!
 Vader sprong toen van de fiets...
 En jawel.....daar lag zoo iets.

't Kindje werd fluks méegenomen,
 Moeder die was zeer verrast.
 Zoo vlug was or geon gekomen,
 Zelfs geen baker kwam te gast.
 En ze noemden 't kindje To!
 Onze lieve, beste To!
 En ze noemden 't kindje To!
 Onze lieve, besto Tooooooo.

SPREKER.

Bij het opgroeien bleek zij een bijzonder gehoorzaam
 en gewillig kind te zijn. Kattekwaad werd door haar
 niet uitgehaald. Stout of ondeugend was zij nimmer.
 Straf verdiende zij nooit. Uren-lang kon zij met haar
 pop spelen, kleeëde het kind aan, ging met haar uit
 wandelen, kleeëde het weer uit en bracht het naar
 haar bedje toe. En dan hoorden wij het slaapliedje:

KOOR.

Wijze: Slaap, kindje, slaap.
 Slaap, kindje, slaap!
 Daar ~~buiten~~ loopt een schaap.
 Schaapje met witte voetjes,
 Drinkt er de melk zoo zoetjes,
 Schaapje met je witte wol,
 Drink jij maar je buikje vol.

SPREKER.

Met het grooter worden nam zij nog in vele deugden
 toe, en reikte zij graag iedereen, die daar behoefte
 aan had, de behulpzame hand. Die bereidvaardigheid
 zou haar echter noodlottig worden, want.....
 toen Gerrit Abraham van der Ham haar, ter completeering
 van door hem geëtaleerde BABY-ARTIKELEN, een pop ter
 leen vroeg, begon het drama, dat heden z'n ontknooping
 heeft.

KOOR.

Wijze: Een karretje op den zandweg reed.
 Mejuffrouw, 'k hen een reuze strop!
 Heeft U voor mij niet een mooie pop
 Al voor de étalage?
 Ik étaleerde baby-goed,
 Maar, ziet toch..wat een blamage!
 Ik mis er, ik mis een mooie pop!
 Ik mis er een mooie pop!

O zeker, mijnheer, die heb ik wel.
 Het is er een uit m'n kindorspol.
 Hij waakt..... en hij kan slapen!
 Mijnheer, Ik ben aan het kind gehecht!
 Juffrouw, dat komt beslist terecht!
 U kunt er op aan, dat komt terecht!
 O zeker, dat komt terecht!!!!

SPREKER.

En het kwam terecht! Gerrit, die juist van zijn klets-
 natte reis naar Breda van daar was teruggekeerd, had aan

den lijve ondervonden, dat ook wel van belang was om in Zierikzee een tehuis te hebben. Vandaar dat de eerste kennismaking met de pop al spoedig door meerdere ontmoetingen werd gevolgd, die op hun beurt weer gevolgd werden door de officieele verloving, die bedoelde een inleiding te zijn tot een huwelijk. Doch zoo vlug als het eerst ging, zoo langzaam ging het daarna. En toen Gerrit naar Breda verhuisde, begon To dagelijks te zuchten:

KOOR.

Wijze: Verlangen naar het Vaderland.

Harte, gij zucht zoo zwaar.
 Waar toch verlangt ge naar?
 Zeg mij, hoe klopt ge zoo fel?—
 Ach, voor mij is geen rust in dit oord,
 't Blijft me hier donker, hoe 't zonlicht gloort;
 Kon ik toch maar met het vogelijn
 Ras bij mijn lieve weer zijn,
 Ras bij mijn lieve weer zijn!

SPREKER.

Om het liefdesleed eenigszins te verzachten, werd dan van tijd tot tijd een reis naar Breda gemaakt. Maar, ziet U, die reis werd dan tot Steenberg en toe gemaakt met een stoomtram, juist een vervoermiddel, dat To niet al te best kan hebben. Want de tram zet zich nauwelijks in beweging, of.....hoep.....en To was voor de gezelligheid aan het overgeven.

KOOR.

Wijze: Er zaten zeven kikkertjes.
 En nauw'lijks toch vertrok de tram,
 Of onze To zei...."hoep"!!!!
 Kwam dan de tram te Vosmeer aan,
 Dan zei onz' To weer...."hoep"!!!!
 Ze "hoepte" maar, en...."hoepte" maar,
 En zei dan nog eens.."hoep"!!!!
 In Steenberg en, al op 't perron,
 Klonk nog een..afscheids-"hoep"!!!!!!

SPREKER.

Deze "hoep"-partij werd echter gevolgd door een blij ontmoeten te Breda, maar ach, die blijde ontmoeting werd steeds weer gevolgd door een al maar wreeder wordend afscheid, een afscheid dat hoe langer hoe moeilijker te doorstaan was, een afscheid dat een mensch "buiten zichzelf" zou brengen, een afscheid dat To eindelijk do noodkreet deed slaken:

KOOR:

Wijzo: Wanneer komt ons trouwdag, Gertjie.
 Wanneer komt ons trouwdag, Gerrit, Gerrit,
 Hoe is dat zoo stil met jou?
 Wij zijn zoo lang verloofd al, Gerrit, Gerrit,
 Het wordt tijd, dat ons gaat trouw!
 G'loo toch Gerrit ik wil nooit nie, nooit nie
 Nog langer aan jou sleeptouw blij nie, blij nie,
 Jij debkt misschien ik kan niet dood nie, dood nie,
 Maar mijn jaren gaan voorbij !

SPREKER.

Deze noodkreet miste zijn doel niet, want, hooggeachte feestgenooten, het drama is heden, voor wat betreft de
 eerste

eersto acte, geëindigd. In koortsachtige haast is het huwelijksbootje op stapel gezet, te water gelaten, opgetuigd en reisvaardig gemaakt. Iedereen helpste daaraan mede, en alle familie-leden werden gemobiliseerd. Het huwelijksbootje ligt ter afvaart gereed. De schipper met zijn vrouw, n.l. de Bruid en de Bruidegom, zijn reeds aan boord gegaan. De touwen worden losgegooid, de loopplank ingehaald, het schip steekt van wal, en:

KOOR.

Wijze: De kabels los, de zeilen op.

De kabels los, de zeilen op, dat gaat er op een varen.
De boot van Gerrit en van To, die waagt zich op de baren.
De schipper zegt: "Nu vrouw, aha, nu varen wij toch naar Breda".
aha, aha, aha, aha,
"Nu varen wij toch naar Breda".

Och Och, wat was dat een gesjouw, voor dat ze zeilrêe waren.
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, kwam men niet tot bedaren
De één vroeg zus, de ander zoo, - (En heb je al en waterp.. ?)
joho joho joho joho,
(En heb je al een waterp.. ?)

We wenschen 't echtpaar goede reis, al op de levensbaren.
Geluk en voorspoed zij hun deel, geen zorgen hen bezwaren.
Tevredenheid met 't aardse deel, hetzij het weinig is of veel,
Tevredenheid met 't aardse deel, hetzij het weinig is.....
of veel!!!

ZIERIKZEE, 11 Maart 1936.

J. W. v/d D.